

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 74, 6 luni 35.60 cr., 3 luni 14.75 cr.
 Pentru marele poșt pe an 84, 6 luni 46, 3 luni 23
 Pentru strălinate pe an 122, 6 luni 62, 3 luni 32

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administraținea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Mășilorilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacținea „Telegrafului Român”, strada Mășilorilor Nr. 37.

Expansiunea adreselor se răsfoie — Articuli suplișorii se nu înșăpădă.

INȘERTȘUNILE:

Pentru adreă 1 cr., — de două ori 1 cr., — de trei ori 15 cr. Reduți cu litere garzonu — și tințoru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Din cauza SS. Sărbători a le Rosaliilor, nrul cel mai de aproape va apăre Joi în 4 Iunie.

Sibiul, 20 Maiu.

Poimăne sərbăm aducera aminte de începutul reformării societății omenești, din o inspirație mai înaltă de câte toate înălțimile pămîntesci.

Est vechiu acest început; dar omenia, de a cărei progres sînt atarnate poveri mari, nici după opt-sprădece seclii n'a putut înșina, ca să se poată dăca despre dăna, că a intrat în, și a ocupat domeniul întreg al reformării pe bazele dictate de sublimul spirit al egalității.

Impregiurările în cari ne aflăm nu demădă, a nu ne demite la generalizarea temei de egalitate, care privește omenia întreaga.

Ne vom țermuri așa dară la un fenomen, care îl avem în apropierea noastră nemilcitată, la un fenomen, care după formele dezvoltării omenești, noi îl facem de o mică parte din scara progresului omeniei.

Fenomen ciudat.

Între Marea-Neagră și Adriatică, la porțile germanismului și slavismului de nord și întreg interesantul sud-est al Europei sînt două neamuri: Românii și Maghiarii. Românii un popor, cu puține excepțiuni, compact de 10 milioane; Maghiarii un popor de 5-6 milioane. Providența pare că le-a pus anume pe amîndouă în acest loc, ca să servească de regulator al dezvoltării Orientului re-mas înșapoi, dar se servească de regulator fără paguba popoarelor ce îl locuiesc și a Europei. Istoria le-a arătat, misiunea aceasta și le-a mai arătat, că nimeni unul se subjuge pe celăl: cad amîndouă.

Recunoșe și Maghiarii aceasta și la ocașuni dau recunoșcerii lor și expresiune.

Maghiarii, ni se pare că cu toate aceste nu cuprind nici pozițiunea nici circumștanțele lor. Inferiorități de dominață a fi ei unicii mari în toată Europa, dacă nu în toată lumea, își ridică naș pe sus, încotru nu vîd nici nemulțămirea concuitorilor lor nici miseria care le s'a suit și lor mai pînă la gură. Evenimentele neașteptate din 1866 i-au îmbătat de tot și în loc de să căștigă simpatia tuturor națiunilor din țara sa, tabără asupra acestora, sub diverse pretexturi, luînduși de model pe marea Germania, pe bogata Franție și pe regiunea oceanurilor, pe Englietara.

Magna petis.....!

Dacă urmează astelul cu toate nașionalitățile nemulțămire de pe teritoriul Ungariei, pentru că erște pe Românii de pe același teritoriu? Poate că nu ar cruța nici pe cealaltă jumătate a monarhiei din care Ungaria politică face numai o parte, dacă n'ar lipi puterea a se întinde mai departe. E de mirare că dintr-un nit de un proverb înțelpt, mai înțelpt de cît denșii, care ni se pare că dice: „Sokat vinne a szarka, de nem bírja a farka” (Multe

ar purta țarca, înșe coada îi e prea slabă).

Restringîndu-ne așa dară numai la ce ne privește pe noi Românii și abstrăgînd de interese comune, înșe de toate trebuie să ne punem întrebarea, ce rîu se tem Maghiarii că le vor face Românii?

Cînd Maghiarii împingi de alții s'au hotărît a rămăne pe locurile unde se află, ne-au glăsi nici în societăți marcate, dar încheiate. După înșeși tradițiunile și documentele lor istorice cu Românii n'au putut trata ca o față popoare, preste care foamea și golățiile îi împinșose să le prade. Ca să ei asigură o vatră sigură și să nu mai vîdie prieghid în lume s'au bucurat de alianțele cu armanii, țenii, bihorrenii, Biadonșii și Transilvănenii. Ca așa a trebuit să fie se vede și din împregiurarea, că Românii îl s'au lasat pînă tîrziu, pînă în seculii XVI și XVII neatinșe multe din instituțiunile, ce le aveau, chiar și după ce Maghiarii își croșeră altele.

Și le au fost Românii pentru aceea stricătoli?

Nici decum.

Românii în loc să le strice le au stat în ajutor, ba le au dat și bărbăți renumiți de stat, pe Corvin, mîndră Maghiarilor pînă în ziua de astăzi, care le au consolidat statul, pe care elementul lor nu era în stare al consolida în statornicie.

Și ce ne au dat ei în schimb? Ne au înștrăinat aristocrația; prin conștinuarea nașională și confesională în Transilvania, ni au nimicit drepturile convetșionale, ne au ruinat biserică, ne au declarat legăi de glie și tolerați și în urma urmelor, cînd au vîdut că nașionele Europei se pregătesc a părăsi instituțiunile din evul mediu, care trebuia să le lapede și denșii, s'au socotit să ne răpășose veștură și în instituțiunile cele noăne nu vor mai pută rămăne stăpînitori peste mase să le folosească ca un domeniu. Șciind că în forma cea noăne de stat, puțini cum sînt, vor pută dispăre, s'au socotit ca libertatea, care trebuia să se dea fie cărnă, se o dea în schimb pentru limbă. Și pentru Românii era așa dară prețul libertății a deveni Maghiari.

Schimbul ce ni s'a dat a fost neacceptabil.

Românii, cari au trecut prin focul multor încercări, atine numai în trecut, ținînd la nașionalitatea lor, n'au vrut la 1848 se primească „libertatea” cea „scumpă” cu prețul existenței lor, ci s'au alăturat, în cea mai mare parte, acolo, de unde se vede mai mult: cu libertate și mîntăirea nașionalității lor.

Maghiarii au folosit împregiurarea aceasta și în timpul exiliului și după cea a cădut absolutismul lui Bach, dăndu-i explică false, calificănd pe Românii în presa lor și în presa străină de incapabili de libertate și astelii și califica și astelii, și că se amădă, ca precum își tem Maghiarii legemă mai așa sînt și Românii în dreptul lor de a existe ca atari; fără de a se abșorbi, că dacă ei își permit a nău la săbîndirea celor lalte elemente Ro-

mânii vor avă dreptul de a căuta modalități cum se și mîntăie nașionalitatea de absorbire.

Maghiarii se fac a se mira că Românii au consimțit cu sistemul lui Schermerling, care centraliza monarhia la Viena; dar de altă parte se fac și uita, că acel sistem, cum a fost, a fost mai liberal decăt al denșilor, care centralizează tot la Budapeșta și ocultează toată dezvoltarea culturală și oră de altă limbă ca și cînd acestia ar fi venit ieri aci fără de nici un drept și și cînd fie care, dacă nu este de origine maghiară, ar trebui să renunțe la firea sa.

Spre sfîrșitul acesta nu se mulțămese numai cu înșințarea de legi, ci aplicăndu-le pe acele le ciugăreșe și dacă vîd că nu își chipul acesta nu ajunge pînă mîna pe terorism.

Cele reproduce din țările lor acum de cînd cu conferența electorală română, și ce vom mai reproduce, sînt dovezi destule despre aceea, că n'au alta înaintea ochilor lor decăt să ne înșule groază, ca să se utozează nici a gîndi la vre-o modalitate cum ar fi să se înștină nașionalitatea.

Temădu-se însuși că terorismul care a rezultat în districtul lor, la localitate competentă, va pără nejustificat, an avînt îndrănelăna a fabrica calumii, prin care se prezente țerei și lumii pe Românii ca revșritorii și așa au fabricat scirea că conferența din Sibiu este îndreptată în contra statului și studenții români din Brașov ar fi înșulat trucidării ungureșe, că brașovenii români agițază contra Maghiarilor și că Românii din Brașov ar striga se trășească Carol regele României!

Aceste toate le face acia, cari în timpul când era să se înșăureze dualismul cu hegemonia lor nașională peste 15 milioane de subete, strigan în gura mare, că Românii se nu abă teamă, cici ceea ce au căștigat în sistemul lui Schermerling le va rămăne neștrîbt și în timpul adevăratului constituționalism, ba se vor bucura de mai mari libertăți. Aceste se făcură atunci cînd Maghiarii, pe cari România la înșințarea ei nu i aflat acolo ca autoctoni, cari n'au fost chemați mai tîrziu pe lîngă privilegii și cari, desăbrîndu-se ei pe sine de drepturile lor, sau renunțîndu și ei statului care nu'i hrăneșce, s'au dus în înșevăcarea României numai ca și cîștigă pînă de toate țilele, care a ceea nu 'e-o pot căștiga: au purtat, ca se nu vorbim de alte beneficii, tricolorul lor nașional, emblema patriei lor natale la încoronarea regelui Românioi; le au fost înșințări chiar și cu un marș nașional de muzică militară română. Aceste le făcură și le face atunci, cînd dintre alii lor se află oameni, cari ne spun că Românii și Maghiarii sînt avșiați unulii alții.

Ori ce om cu minte și cu cinșocință de cașă va condămma direcțiunea prese ungureșe îndreptată contra Românioi. Condămmarea aceasta este un postulat care nu înșovese numai din interese nașionale unilaterale, ci din interese generale europene. Ce ar fi fost de Europa și de creștinism, izvorul civilizațiunii omenești, cînd ar

fi lipsit Românii în evul mediu? Ce ar fi sîm cănd slavismul și Germanismul s'ar înțălni nemilcitat unul cu altul în sud-estul Europei?

A fost și este un păcat neiertat, în paguba intereselor generale ale Europei cînd s'a lucrut și se lucră pentru reducerea neamului românesc, pentru că s'a lucrut și se lucră în paguba ecuilibrului celui mai natural al Europei.

Fenomenul ciudat este dar un păcat! Providența divină a avut grije de popoare și cu sfaturile ei nepetruse de oameni a conservat poporul român și l'a conservat, în mînia tuturor încercărilor scerte de vedere, Mestegurii preseii ungureșe și a le guvernului vor rămăne asalarșine.

Înșe poporul român se fi mulțămîtor și recunoșcitor providenței care l'a conservat și îl conservă și spiritual divin al providenței va plana asupră ei și va întari pentru misiunea ce o are atît în Austro-Ungaria cît și asfără de aceasta.

Recunoșcînta o vor dovedi însă Românii, cînd pe lîngă toate sigșile cîte se aruncă asupră-le, vor lucra din toate puterile, ca prin aceste să supănească ceea ce le denegă guvernul care îl guvernăază aici în patria aceasta, și să și consolideze nașionalitatea.

Noi credem în doctrina înscată cîte odată și de concuitorii maghiari, însă o credem în interesul egalității și frașietății tuturor popoarelor; nu însă în favorul unei supremații știctivo-voice de frați!

Conferența generală

a reprezentanșilor romîni din Transilvania, Ungaria și Banat ținută în Sibiu.

Sediția III.

ținută în 14 Maiu 1881.

(Urmas).

Dep. Dr. George Popa: Onorați Domni! Întro orăgare cari făcură propuneri mele onora de a reflecta la deșna, fa Astăzi dl Manole Diamandi (Strigări: Sus la tribuna!) M'am postat în mijloc de sală, creșed, că de aici se aude mai bine (sus, la tribuna!) urcăndea la tribuna, continua.)

Onorați Domni! În mijlocii emoțiunilor serioase, spiritul nostru simte o recreare beneficoză, cînd urmăm dlui Manole Diamandi în evoluțiunile și asemnările sale ingenioșe. Dar și călea, e că toate asemnările șchiopătează (M. Diamandi: ce facă?) șchiopătează. Dintre altele șchiopățari, voi reflecta la una ce ar pără mai spritenă. (Iaritate!) Ni a șis, cumcă solidaritatea se potriveșce pasivitatea și tot odată cu activitatea așa cum face generalul, care nu merge la bătălie numai cu infanterie, ci duce și cavalerie și artilerie ș. c. l. Conșt înșe, că dl Diamandi n'a fost încă la bătălie, las că nu am fost nici eu, și așa amîndoi vom fi avînd prăcură pro puțină în șteologic, ce la noi n'o cunoșe bine nici acia cari ar trebui se o acie; (Iaritate!) faptele mărtăresc. Nici a minune, că de acolo beștrăni cei cu espăriță se retrag desgustați (Nu' adevărat!)

interpelare a d-ului N. Ionescu, și atunci, ca și astăzi, dic, că Dunărea ca este de circulație, este o proprietate comună internațională. Ca teritoriu, ea fiind ca este a noastră. Căi hotarele noastre merge până la Târgușel și nu se vorlin amani de Dunăre, ca fluviu, și, dacă ca fluviu ea este a tuturor, până la garanția libertății ei trebuie conservată tuturor, care nu numai cătoara, motivat dar moral, care ne-a făcut a fi până la conservarea comisiunii europene este tot atât de fondat, ca și motivul politic.

Așa dar, înțitind așteptare a noastră, ce am tras din studiul tratatului din Berlin și al altor proiecte, căi trebuie delegați, a fost că în existența și acțiunea comisiunii trebuie reținute toate manșele aici, prin regulamente, care se fac, ca și autoritatea asupra colecțiilor, independent de dănsa, să nu se poată crea spre a a absorbi, paraliza sau înlocui.

Un alt element esențial ce am află din studiul ante-proiectului, o altă basă a condițiilor noastre politice, a fost aceea că în privința atribuțiilor și competențelor pe Dunărea de Jos, trebuie recunoscut și respectat în nouul regulament relativ la navigare, poliția și supravegherea Dunărei. Am tot dar de opinione, ca conform tratatului de Berlin, conform celui din Paris, să se recunoască acest principiu, de care nu se făcea nici o mențiune în ante-proiect.

Mai era încă un alt principiu esențial, care trebuie să ne preocupe în special pe noi românii, era acela al dreptului, care de curând din suveranitatea teritorială a țărilor mărșoare.

Este adevărat că art. 53 al tratatului din Berlin, că comisiunea europeană dela Galați are o completă independență în raport cu autoritatea teritorială. Dar mai este și un alt principiu, de sine existent, și pe care sinemina nu-l poate nega, că trebuie a se respecta drepturile, fără decurg, pentru statele riverane, din aplicarea suveranității teritoriale. Ce trebuie atunci făcut? Trebuie ca, prin regulamente de care este vorba să se măsură aici, ca absoluta independență a comisiunii europene, să se concilieze cu respectarea suveranității teritoriale; adevă că atribuțiile comisiunii europene să se exercite așa cum să nu împedice, în nici un caz, aplicarea suveranității pentru un stat riveran din exercițiul suveranității sale teritoriale. Această suveranitate există astăzi, până la țalveșul fluviului. Până la această frontieră dar trebuie a se distinge bine aceea, ce constituie drepturile comisiunii europene, absolut independent, pe calea fluviului, pe calea internațională, comună tuturor, pe drepturile de suveranitate ale statului riveran, singur proprietar pe această parte a fluviului și respectat acest principiu "am recomandat delegaților.

Astfel d-ilor, v'am resumat, în puține cuvinte, sistema ce noi am adoptat, în urma studiilor ce am făcut asupra ante-proiectului lucrat de comisiunea de trei. În timpul a ceea ce apropie epoca de 10 Noemvrie 1881 când comisiunea europeană trebuie să se dăne spre a face un regulament definitiv.

A trebuit dar să dăm delegaților nostru din comisiunea Dunăreană, instrucțiuni conștente cu sistema ce adoptăm.

Multe s'am și g' și au s'au popt și în privința acestor instrucțiuni. S'a susținut de unii prin jurnale, ba chiar alții au vorbit și în Camera, că delegatul nostru ar fi făcut fără instrucțiuni, sau în contra instrucțiilor ce avea, ori că dacă și așa căto ceva bun pe ici pe colca, a făcut un mare serviciu pentru țara noastră și pe dependența sa personală. Năvi s'ânt cei ce au putut cere aceasta. Căci s'ânt sigur, că nici un om serios nu poate admite un singur moment, că un delegat, că un reprezentant care care ar putea lucra fără instrucțiuni, sau în contra instrucțiilor sale. Căci să seie, că ar pute fi desavăut sau revocat înalt. Total ce ar preafitimp această, ar fi că, singur înțitind și pe dependența sa personală, înțitind și pe țara.

Prin urmare dar, ce am dat instrucțiuni delegaților nostru dela Galați, și acele instrucțiuni să nu dă iseris, clar, precis, categorice și neechivoce, așa cum se v'ed

prin actuala del 1 Noemvrie 1880 sau Nr. 18,464. Aceste instrucțiuni s'au dat de guvernul nostru, în deplină cunoștință de cauză și după mature studii epite din deliberațiunea întregului cabinet, așa cum trebuie să se urmeze într'un guvern, între membrii cătoara există o perfectă înțelegere și deplină răcunță și solidaritate. Am spus prin aceste instrucțiuni comisiunilor noastre, că trebuie să se pronunță și să susțină cea mai largă și mai deplină libertate de navigațiune pe Dunăre, cătând a o defini în moral cel mai complet. S'au precizat, căi este să se înțegă de literă și de spiritul tratatului dela Berlin, promisiunea însă în contra ori cătoi sistem, ori cătoi soluții, care s'ar putea concepe prin această soluție, și care s'ar împiedica prin aplicarea ei să se facă propas cel ce s'au suberia, acela, de a garanta libertatea navigațiunii pe Dunăre, în favoarea tuturor și în danna niminui, de aci urme că delegatul nostru nu' putea admi nici un fel de comisiune mistă, de natura celor prevăzute prin ante-proiect, nici un fel de instituțiune sau autoritate, creată independent alături cu comisiunea europeană, și în condiții de a o putea înlocui la timp. De aci urme sărăgi, că după sistema noastră, nu putea fi vorba nici de prezență, nici de vrs un vot preponderant, care ar fi aplice balanța spre unii în favoarea celorlăi.

Aceste instrucțiuni le am înaintat, și comisiunilor noastre a lucra și a vorbit după cum i' dictau ele. Astăzi pot vorbi de căle și, și conștient lor se poate verifica; și cele ce se reproduc, prin viziunile comisiunilor noastre, și problemele comisiunii dela Galați, arăi s'ânt imparate și publicate. Când astăzi aceste protocoale se cauze, și când din ele se vede atitudinea guvernului nostru, apoi cei ce au vorbit contra lui, ori au înaintat tot felul de șgomote noi voitoare, este, sau că nu au cuit aceste protocoale, sau că cunoșcându-le să s'ânt ca, nu se preucutare, să amăgăsit opinia publică dela Galați, întru a se înșelă și înșelă pe alții, adevă numai până când să vorbăscă scria, căi posed veritate.

Acum, spre a termina cu această față a chestiunii, trebuie să mai adăg, că lucrările făcute de comisiunea europeană în sesiunea a dela Noemvrie 1880, și care s'au încheia la începutul lui Iannarie 1881, au fost considerate numai ca studii, numai ca un schimb de idei între delegați, și cari nu s'au putut aplica întru a se organiza. În angajarea de loc cătoare, și guvernul nostru ori nu este angajat nici chiar cu ceea ce s'au făcut în sesiunea de toamnă a anului 1881.

Această natură a lucrărilor comisiunii din Noemvrie trecut, este recunoscută și declarat de chiar delegații ce compun comisiunea dela Galați, prin înaltul protocol al pedintelor lor.

La finele reamăntului deliberațiilor comisiunii din aceste sesiune, făcut cel recunoscut de secretarii comisiunii europene și întotdeauna s'au înțitind de studii preparatorii. În sesiunea de studii preparatorii dela 1880, cu asistența delegaților Serbiei și Bulgariei, s'au așeză la fine o rezervă generală, luată din pat. 1, pag. 9. Această rezervă generală este astfel redactată: "deliberarea noastră mai jos s'au făcut ca un simplu studiu, spre a permite delegaților să s'î schimbe ideile lor, fără a angaja rezoluțiunile guvernului lor."

Așa dar este bine stabilit, că aceste studii au un caracter personal, în raport cu cele care delegații, în sensul acesta, că el nu leagă pe guvernul, în sensul acesta, că el se consideră mai mult ca un schimb de idei între delegați.

Să nu credem însă, că în fapt pe care delegat nu avea instrucțiunile dela guvernului său, că el nu a lucrat după acele instrucțiuni. Însă, fiind vorba de o lucrare preparatorie, fi care delegați își avea modul său personal de a se exprima; și pe care guvernul a preferat mai să se exprime întru a se putea studia ca personal ale delegaților, spre a se resume întru a se putea aplica soluțiile sale. Această ne' o spune, în alte cuvinte, rezerva care v'am citat-o dela finele resumatului.

Guvernul austro-ungar, explicit și mai bine natura acestor studii; tut' o circunță

a sa dela 9 Februarie, 1881, dice chiar așa: "este foarte adevărat, că aceste deliberații oferece numai un caracter de opinii personale; însă el s'ar se vală, mai mult sau mai puțin, punctul de vedere, sub care diferitele guverne privesc chestiunea."

Voi am reveni asupra acestei circunștanțe însă ca pentru moment, din ce punct de vedere s'au și g'ă, că opiniile delegaților le-au fost personale.

Să se știe angaja rezoluțiunile guvernului său. Și aceasta se prevede în protocolul Nr. 1 la fila g. Și pentru aceasta întru a circula a guvernului Austriei, despre care vorbi vorbi în urmă, se dice cătoși, că opiniile personale, nu pot angaja întru a nimine.

Unii au erudit, că tot face și di aceasta un tel de joc de curinte, împiedicând guvernului trecut, să nu a avut meritul acela a cătoare bune cuvinte ori opinii emise de delegatul nostru la Dunăre; căci aceste erau opinii sale personale. Acum puțin țitind țitind țitind, care se era cuvântul opinii personale. Da, comisiunilor noastre a avut opinii sale personale, așa cum le am avut și țitind țitind țitind; adevă conform de la Iannarie, în modal cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

Am terminat astfel, d-ilor, ce am înțitind față a chestiunii, adevă că atitudinea noastră pe timpul studiilor făcute la Galați în sesiunea de toamna trecut. Trece acum la a doua față, adevă că acei ce au făcut guvernul nostru, să se înșelă și înșelă pe alții, în mod cu a decia comisiunea europeană din cea d'înaltă pedintă a sa din toamna trecut, așa adevă că guvernul s' remăță liber în rezoluțiunile sa.

prin diferite mijloace, a deștră condițiunile care dau unor așa comisiuni un caracter de independență, un caracter de instituțiune.

(Va urma)

Varietăți.

* (Majestatea Sa Imperatul) a iertat orașului Timișoara 20,000, f. v. a. în proceul acestuia cu erarul post: 35,000 f. v. a.

* Principala și prințesa de coroană au plecat Mercuri dimineața la Praga.

* (Himen) D. prof. la seminariu "Andreas" din Sibiu, Dimitrie Comșa, a încredințat pe domnișoara Olga Cioran din Reginari.

* (Hymen) D. Nic. Herlea învătător la școalele noastre confesionale din Orătie s'a anunțat cu d-șoara Elisabeta Popovici la 5 Iunie st. n. în comuna Balcor.

* (Postal) S'a deșchis concurs pentru ocuparea următoarelor posturi la oficiul postal:

1. Pentru postul de magistru postal în comuna Ciocănești (Maros-Stecs) în comitatul Alba Inferioară. Condițiunea: contractul obiectiv și cațiunea 100 f. bani gata. Salariul anual 100 f.; pașaj de cancelarie 40 f., și de transport 200 f. Terminal concursului: trei septămăni.

2. Pentru postul de magistru postal în Lămnice (Lemnek) comitatul Târnăveni mari. Condițiunea: contractul obiectiv și cațiunea de 100 f. în bani gata. Salariul anual 120 f. și pașajul de cancelarie 40 f. și competențe de transport 400 f. Terminal trei septămăni.

* (Stațiune postală nouă) În Grădiște, comitatul Hunedoara s'a deșchis cu 1 Iunie n. a. c. o stațiune postală pentru comuna Băntău, în județul de Jos, Uncoava, Pânticești, Grădiște, Ostul mic și mare, Păsceni mic și mari.

* (Schimbare în circulațiune) Oficiul postal din Elpokat (Vâlcele) începând dela 1 Iunie n. a. a schimbat posta normală cu cai d'între Feldioara și Szt. Georz în posta cu trăsura, care la plecare din Feldioara stă în legătură cu trenul de persoane Nr. 204 Czegléd - Bragov, care la reținoarea cu trenurile accelerate Nr. 201 și 202, ce comință între Predeal și Czegléd.

La această postă se primesc ori ce epistole, pachete și eventual și pasageri. Ordinea de comunicare o următoarea:

Intre Feldioara și Elpokat: Pleacă din Feldioara înainte de ameezi la ora 10 care 30 minute.

Sosește în Elpokat, la ameezi 12 ore.

Pleacă din Elpokat, la 12 care 30 min. d. am.

Sosește în Feldioara la 2 care d. am.

Intre Sepsi-Sent Georz și Elpokat:

Pleacă din Sepsi S. Georz înainte de am. la 10 care 30 min.

Sosește în Elpokat înainte de am. la 11 care 30 min.

Pleacă din Elpokat la am. la 12 care 15 min.

Sosește în Sepsi S. Georz la 2 care 50 minute d. am.

* („Reuniunea sodărilor Români din Cluj") s'a arangat un mitral în favoarea 30 Iunie, și la 13 Iunie st. n. 1881 în grădina la „Capul Turces" (Törökfő) din Cluj. Printr' intrările: de persoane 1 f., de familie de trei 1 f., 50 cr., care de mai puțin membri 2 f., pentru sodalii membri ai reuniunii și pentru junimea studioasă 50 cr.

* (Coroana României) se numere ordinul cel mai nou romău care s'a înșituit cu privilegiul înoronării regelui Carol I. Acest ordin are 5

